

Tulkoon Sinun valtakuntasi...

Jeesus antoi "Isä Meidän" -rukouksen, Matt.6:9-13, opetuslapsille vastauksena näiden kysymykseen, kuinka Jumalaa tulisi rukoilla? Rukoileminen on puhettamme Jumalalle eikä se tietenkään ole sidottu mihinkään kaavaan, ei edes Isä Meidän -rukoukseen. Uskon kautta tiedämme Jeesuksen olevan myös Jumalamme ja Luojamme, siksi tämän rukouksen merkitys on suurempi kuin mitä ehkä ajattelemme. Raamatun kirjoittajat merkitsivät sen muistiin. Kuten se annettiin opetuslapsille, se annetaan myös meille. Rukouksessa on monia kohtia joita voimme miettiä ja tarkastella. Tässä yhteydessä katsomme lausumaa: "... tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa ..."

Merkittävää on Kristuksen ilmoitus, että meidän tulee toivoa ja rukoilla Jumalan tahdon toteutuvan myös maan päällä. Tiedämme, että Jumalan tahto on hyvä, kuten luemme mm. Luuk.2:14: "Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!" Silti näemme, että maailmassa paha hallitsee. Raamattu jopa ilmoittaa, että "...koko maailma on pahan vallassa", 1Joh.5:19. Raamatun mukaan Jumala ei ole luonut paha, kuten mm. 1Moos.1:31 sanoo: "Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä hän tehnyt oli, ja katso, se oli sangen hyvää." Pahuuden alkuperä ei siis ole Jumalasta. Isä Meidän -rukous kehottaa meitä pyytämään, että Jumalan hyvä tahto ilmestyisi ja toteutuisi maan päällä.

Mitä Jeesus mahtaa tarkoittaa, kun Hän kehottaa meitä rukoilemaan Jumalan valtakunnan tulemusta ja Jumalan tahdon toteutumista maan päällä? Tarkoittaako Hän laajalle levinneen karismaattisen liikkeen harhaa siitä, että kristittyjen tulee vallata maailma, tai vähintäänkin johtopaikat, avainpaikat maailmassa, jotta Jeesus voisi palata? Tai onko tämä ymmärrettävä vertauskuvallisesti ja torjuttava vaikkapa kirjaimellinen käsitys maanpäällisestä 1000 -vuotisesta valtakunnasta astumalla suoraan viimeiselle tuomiolle? On hyvä muistaa, että Jumalan tuomio ei koske Jeesuksen omia, kuten mm. Room.8:1 muistuttaa: "Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat..."

Jumalan valtakunta uskovassa

"Jumalan valtakunta" -ajatus liittyy Kristuksen toiseen tulemukseen. Jeesuksen toinen tulemus kuuluu pelastushistorian ydinasioihin. Usko Hänen tulemuksensa on liitetty yleensä kaikkiin uskontunnustuksiin. Raamatun ilmoitus tästä on selvä ja kiistaton. Herramme sanoo Luuk.17:20-21: "Ei Jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla, eikä voida sanoa: 'Katso, täällä se on', tahi: 'Tuolla'; sillä katso, Jumalan valtakunta on sisällisesti teissä." Tämä kohta otetaan usein puheeksi kun torjutaan ajatus Jumalan maanpäällisestä valtakunnasta. Asiatyhteydessä Jeesus sanoi tämän fariseuksille, jotka yleensä olivat vihamielisiä häntä kohtaan. Siksi Herra ei voinut tarkoittaa fariseusten sisäistä uskoa.

Toki voidaan myös ajatella Jeesuksen puhuneen yleisellä tasolla viittaamatta nimenomaan fariseuksiin. Mutta monet käännökset sanovat myös: "...teidän keskellänne." Jeesus viittaa tässä itseensä. Jeesuksen kautta Jumalan iankaikkinen valtakunta on uskovan sisäistä todellisuutta, eli kyse on uskosta Herraan Jeesukseen. Jeesuksen ollessa maan päällä se oli todellisuutta myös Hänen fyysisessä läsnäolossaan ihmisenä ja Jumalana. Luuk.11:20 vahvistaa: "Mutta jos minä Jumalan sormella ajan ulos riivaajia, niin onhan Jumalan valtakunta tullut teidän tykönnne (keskellenne)."

Kehällinen asia

Kun puhumme 1000 -vuotisesta valtakunnasta, kyse ei ole pelastuksen kannalta keskeisestä asiasta. Eri näkemykset tästä eivät ole harhaoppisia. Uskon kautta Kristukseen olemme jo Jumalan iankaikkisessa valtakunnassa. Syntiinlankeemuksessa menetetty yhteys Jumalaan on palautettu. Uskomme Jumalan sanan ilmoitukseen synnistä, armosta ja sovituksista. Tässä kaikessa ehdoton keskipiste on Kristus ja Hänen täydellinen sovitusmekanismi puolestamme palauttaen suhteemme Jumalaan. Valtakunta tulee uskon kautta sisäisesti meihin. Odotamme ja rukoilemme Jeesuksen kehotuksen mukaan Jumalan valtakunnan tulemusta, lopullisena päämääränä iankaikkinen elämä.

Kaikkia Kristuksen omia yhdistää sama käsitys evankeliumista, eli synnin sovituksista ja pelastuksesta Jeesuksen Kristuksen kautta. Raamatussa on kuitenkin kohtia, joita uskovat tulkitsevat eri tavoin eikä sen pitäisi olla erottava tekijä. Se on ikään kuin kehoitus itse kullekin tutkia mikä on loogisin ja kokonaisvaltaisoin selitys. Meidän ei tulisi rajoittaa näkemyksiämme ikään kuin kiveen hakatuiksi, vaan lukea Raamattua sillä mielellä, että voimme tarvittaessa myös muuttaa käsityksiämme saadessamme lisää valoa asiaan. Kristityillä on vapaus uskoa ns. kehällisistä asioista kuten hän kullakin hetkellä ymmärtää. Pitäisi kuitenkin olla valmius siihen, että ajan kuluessa ihmisen ymmärrys voi muuttua ja Jumalan armon vaikutuksesta se voi lisääntyäkin. En pidä hyvänä, kuinka uskovat erotetaan eri kasteihin ja nimettyihin lokeroihin sen mukaan, kuinka he selittävät näitä ns. kehällisiä asioita.

Päälinjat

Kristikunnan historiassa on kaksi päälinjaa koskien Raamatun profeettallisen sanan tulkintaa: kirjaimellinen ja vertauskuvallinen, eli allegorinen. Edellisessä pyritään ymmärtämään Raamattu siten, että mikä selvästi vaikuttaa kirjaimelliselta se selitetään kirjaimellisesti, ja mikä on selvästi vertauskuvallista, se myös käsitetään siten. Jo ns. kirkkoisilla oli nämä toisistaan eroavat näkemykset. Mm. Augustus ja Jerome olivat vahvasti allegorisen raamatunselityksen puolesta, jota myös Luther pitkälti seurasi. Tämä näkemys tuli hallitsevaksi kun kirkkolaitos muodostui. Aina on myös ollut niitä, jotka ovat noudattaneet enemmän tai vähemmän kirjaimellista selitysmallia. Heitä on ollut myös ns. vanhojen kirkkojen piirissä. On muistettava, että ihmiset ovat "oman aikansa lapsia", ja ymmärrys kullakin sukupolvella on omaan aikaansa rajoittunutta. Siksi kaikissa asioissa ei kannata sementoida käsityksiään jonkun aiemman kristityn raamatunselittäjän käsityksiin, eikä kirkollisiin perinteisiin, vaan tutkia itse Jumalan edessä nöyränä ja viisautta anoen. Toki aiempien uskovien selityksiä on hyvä tutkia ja tuntea.

Kolme peruskäsitystä: pre- a- ja postmillenniaalinen

Premillennialismi

Näkemyksen kirjaimellisesta 1000 -vuotisesta valtakunnasta, jonka Kristus perustaisi tulemuksessaan maan päälle, tunnetaan premillennialismi tai kiliasmi -nimellä. Historiallisten lähteiden mukaan se oli myös ensimmäisten kristittyjen näkemys. 1700 -luvulla elänyt englantilainen historioitsija Edward Gibbon (1737-1794) kirjoittaa kuuluisassa ja laajassa teossarjassaan "Rooman valtakunnan rappio ja tuho" (The History of the Decline and Fall of the Roman Empire), että ensimmäisten kristittyjen joukossa 1000 -vuotinen valtakunta liitettiin Kristuksen paluun yhteyteen. Maailma luotiin 6 päivässä ja 7:s oli lepopäivä. Ihmiselle säädetyn 7000 vuoden ajanjakson viimeiset 1000 vuotta olisivat Kristuksen hallitusaikaa.

Aikansa arvostama saksalainen teologian professori Johan Carl Ludvig Gieseler (1792-1854), joka ei ollut premillennialismin kannattaja, tutki kristillisyyden alkuaajan kirjallisuutta: "Kaikissa näissä kirjoituksissa usko 1000 -vuotiseen (kirjaimelliseen) valtakuntaan on mitä ilmeisin, eikä kukaan voi kieltää, ettei se olisi ollut tuolloin yleinen näkemys..."

Luterilainen liberaaliteologiksi mainittu Adolph Harnack (1851-1930) tutki seurakunnan aikaa 100-325 jKr. ja teki johtopäätöksen, että tuon ajan kristityt yleensä uskoivat Kristuksen tulemuksen yhteydessä perustettavaan maan päälliseen valtakuntaan. Harnack nimitti näkemystä tuolloisen "kristillisen uskonnon ydinkohdaksi".

Palkittu historioitsija Will Durant (1885-1981) tunnetaan yhdessä vaimonsa Arielin kanssa laajan historiateoksen "The Story of Civilization" tekijänä. Tekijöiden kuoleman takia teossarja jäi kesken päättyen Napoleonin aikaan. Sitä varhaisempi historia tuli valmiiksi. Hän kirjoitti: "...apostolit ja varhaiset kristityt odottivat yksimielisesti maallista valtakuntaa. Se oli juutalainen perinne, jossa Kristus pysyi ja Hän opetti opetuslapsensa rukoilemaan Isää: Tulkoon Sinun valtakuntasi, tapahtukoon Sinun tahtosi maan päällä niin kuin taivaassa."

Yksi varhaisimpia seurakunnan johtajia apostolien jälkeen oli Papias. Hänen uskotaan saaneen opetusta apostoli Johannekselta. Hänen aikalaisensa Polycarpus oli Johanneksen oppilaana. Papiaksen kirjoituksia ei ole säilynyt, mutta omissa teksteissään mm. Eusebius ja Irenaus viittaavat häneen. Heidän mukaansa Papias ja Polycarpus opettivat kirjaimellista Kristuksen paluun yhteydessä perustettavaa 1000-vuotista valtakuntaa.

Justinos Marttyyri (100-165 jKr) mainitsi jopa, että vain gnostilaiset hylkäsivät käsityksen 1000-vuotisesta valtakunnasta. Lyhyesti voidaan sanoa, että vaikka Kristuksen jälkeen ensimmäisten vuosisatojen kirkkoisilla oli asiasta kahdenlaista näkemystä, niin varhaisimmilla heistä oli kirjaimellinen tulkinta.

Amillennialismi

Se hylkää opin kirjaimellisesta 1000-vuotisesta valtakunnasta. Oppi vahvistui 400 luvulla jKr. Käsityksen takana olivat erityisesti kreikkalaista alkuperää olevat seurakunnan johtajat. Jo hieman ennen vuotta 200 jKr. tunnettiin ryhmä nimellä "Alogi", joka vaikutti Vähä-Aasiassa. Ryhmä mm. nimitti Johanneksen Ilmestystä "tarukirjaksi" eikä uskonut Johanneksen evankeliumin olleen Johanneksen itsensä laatima. Samoihin aikoihin vaikutti Montanus, jonka ympärille kehittyi liike, joka synnytti kiistaa alkaen toiselta vuosisadalta jKr. Se oli aikansa äärisuuntaus sisältäen harhaoppisia näkemyksiä. Montanuslaiset pitivät kiinni premillennialismista mutta antoivat käsitykselle vääristyneen leiman. Siksi eräät silloiset seurakunnan johtajat alkoivat karttaa kirjaimellisen 1000-vuotisen valtakunnan opettamista. He eivät halunneet tulla rinnastetuksi näihin hurmahenkisiin.

Yksi syy amillennialismin nousulle oli myös "poliittinen korrektius". Osa seurakunnan johtajista pelkäsi opetuksen Kristuksen paluusta ja perustettavasta valtakunnasta synnyttävän vainon Rooman valtakunnan taholta kristittyjä vastaan. Mahtava Rooma ei halunnut kilpailijoita ja opetus toisenlaisesta vallanpidosta saatettiin tulkita kapinan lietsomiseksi. Lisäksi keskityttiin kirkon hierarkian rakentamiseen, kirkkolaitoksen vallan ja aseman vakiinnuttamiseen. Antisemitismin nousun myötä kristillisessä seurakunnassa enemmistöksi tulleet pakanakristityt alkoivat ylenkatsoa juutalaisia Kristuksen hylkääjinä ja tappajina. Kaikki juutalainen kulttuuri ja perinne oli pahasta. Premillennialismi liitettiin maalliseen juutalaiseen yhteyteen, koska juutalaiset yleensä odottivat Messiasta vapauttamaan heidät ja perustamaan maailmanhallinnon. Oppi kirjaimellisesta 1000-vuoden valtakunnasta alkoi kalskahtaa judaismilta ja vääraltä.

Origenes (n.185-253 jKr.) kuului ns. Alexandrian koulukuntaan. Yhdessä eräiden kanssaoppineidensa kanssa heidän sanotaan olleen kiinnostuneita kreikkalaisesta filosofiasta. He halusivat yhdistää kristilliseen uskoon kreikkalaisen filosofian aineksia. Edellä lainattu luterilainen

teologi Harnack mainitsee, että kreikkalaisperäinen mystiikka sai täten vaikutusvaltaa. Origenes edusti allegorista ja historiallista raamatunselitystä, jossa Raamatun ennustukset yleisesti ovat vertauskuvia ja niille pitää löytää vastine seurakunnan ja maailman historiasta. Hänen sanotaan myös olleen ensimmäinen allegorista tulkintaa harjoittanut teologi. Aikaa myöten allegorinen tulkinta vahvistui sekä kreikkalaisortodoksisessa että roomalaiskatolisessa, eli latinalaisessa kirkossa.

Jerome (345-420 jKr.) kuului latinalaisen kirkon johtajiin ja Origeneen koulukuntaan. Läntisen kristillisen kirkkolaitoksen merkittävimpana kirkkoisänä pidetään Augustinusta (354-430 jKr.) joka oli Jeromen aikalainen. Aiempina vuosinaan hän edusti premillennialistista näkemystä, mutta muutti sen myöhemmin amillennialistiseksi. Augustinus opetti kirkon olevan "Jumalan valtakunta" maan päällä. Katsantokannasta riippuen ja lähinnä mitä termillä "kirkko" tarkoitetaan (kirkkolaitos vai uskovien yhteisö), noinkin voidaan sanoa. Roomalaiskatolisen uskonnon kirkkolaitoskeskeinen tulkinta siitä on kuitenkin selvästi epäraamatullinen. Läpi keskiajan ja jälkeen uskonpuhdistuksen amillennialismilla on maailmanlaajuisesti ollut vahva asema erityisesti kreikkalaisortodoksisessa, roomalaiskatolisessa, luterilaisessa, reformoidussa ja anglikaanikirkossa.

Postmillennialismi

Eräät 1600 luvun oppineet tulivat vakuuttuneiksi kirjaimellisesta 1000-vuotisesta valtakunnasta ja alkoivat opettaa siihen päästävän kirkon lisääntyvän vaikutuksen kautta. Tämä näkemys tunnetaan nimellä postmillennialismi. Kristus palasi maan päälle vasta 1000-vuotisen, seurakunnan hallitseman ajan jälkeen. Sen kannattajat uskoivat ihmiskunnan kehittyvän ja konfliktien ym. vaikeuksien tulevan lopulta voitetuiksi. Kyseessä on eräänlainen "superkirkko" tai "superseurakunta"-ajatus, jota myös oman aikamme karismaattinen liike edistää.

Toinen postmillennialismin suuntaus alkoi korostaa liberaalia raamatunäkemyä ja humanismia. Se hylkäsi ihmisen syntisyyden ja kuvasi hänet pohjimmiltaan hyväksi. Oikea koulutus ja olosuhteiden kehittyminen hyväksi muuttaisi maailman 1000-vuotisen valtakunnan olosuhteisiin. Tämä näkemys perustaa ihmisen älyyn ja tieteseen. Siinä Kristus on suurin koskaan elänyt ihminen, mutta ei Jumala eikä syntien sovitusuhria tarvita.

Juutalaisen perinteen Messiaan aika

Opetuslapset odottivat juutalaisen perinteen mukaisesti Herran ja Messiaan maanpäällistä rauhan valtakuntaa. Jeesus ei missään kiellä tai ojenna opetuslapsia tämän suhteen. Opetuslasten odotus ja toive pohjautui tietenkin VT:n profeettojen lukuisiin kuvauksiin ja ilmoituksiin Israelille ja koko maailmalle tulevasta rauhan ajasta. Esim. Aamos 9:14: "Silloin minä käänän kansani Israelin kohtalon, ja he rakentavat jälleen autiot kaupungit ja asuvat niissä, he istuttavat viinitarhoja ja juovat niiden viiniä, he tekevät puutarhoja ja syövät niiden hedelmiä." Miika 5:4 "Ja hän (Messias) on astuva esiin ja kaitseva Herran voimassa, Herran, Jumalansa, nimen valtasuuruudessa. Ja he asuvat alallansa, sillä silloin on hän oleva suuri hamaan maan ääriin saakka." Talmudin mukaan jo profeetta Eliaan opetus oli: "Maailma tulee olemaan kuusituhatta vuotta, kaksituhatta vuotta ilman Tooraa, kaksituhatta vuotta Tooran kanssa, ja kaksituhatta vuotta Messiaan aikaa..." Sen jälkeen alkaa erityinen tuhannen vuoden sapatin lepo. Jeesuksen ajan juutalaiset oppineet olivat laskeneet 4000 vuotta kuluneeksi maailman luomisesta. Siksi juuri Jeesuksen ensimmäisen tulemuksen aikaan Messiaan tulemusta odotettiin ja pidettiin varmana.

Ennen Jeesuksen taivaaseen astumista opetuslapset kysyivät: "Herra, tälläkö ajalla sinä jälleen rakennat Israelille valtakunnan?", Apt.1:6. Jeesus sanoi: "Ei ole teidän asianne tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa voimalla on asettanut, vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka." Jeesus ei kiellä opetuslasten toivetta mutta viittaa siihen, että Isä Jumala on asettanut kaikelle oman aikansa. Oleellisinta uskovalle on "olla Kristuksessa" ja

sen armon ja ymmärryksen mukaan mitä itse kullekin suodaan, olla Hänen todistajansa, pitää esillä Hänen sanaansa.

Raamatunpaikkoja mietittäväksi

Apt. 1 luvussa kuvataan Jeesuksen taivaaseen nousemista ja sanotaan, että "pilvi vei hänet pois". Paikalle ilmestyneet enkelit puhuvat opetuslapsille: "Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän."

Luukas 21:27 mainitsee: "Ja silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä suurella voimalla ja kirkkaudella." Samassa luvussa puhutaan tätä edeltävästä ahdistuksesta maan päällä ja rohkaistaan uskovia sillä "että Jumalan valtakunta on lähellä".

Sak.14:4 ilmoittaa: "Hänen jalkansa seisovat sinä päivänä Öljymäellä, joka on Jerusalemin edustalla itää kohti." Tämä sopii enkelien ilmoitukseen: Jeesus nousi taivaaseen Öljymäeltä ja palaa sinne.

Luuk.22:18 Jeesus sanoo: "Sillä minä sanon teille: tästedes minä en juo viinipuun antia, ennenkuin Jumalan valtakunta tulee." Jeesus joi nimenomaan maallisen viinipuun antia maan päällä. Viittaako Hän siihen, että Hän juo sitä vasta maan päälle perustamassaan 1000-vuotisessa valtakunnassa?

Daniel kuvaa näyssään kuvapatsasta, jonka rautaa ja savea olevat jalat murskaa kivilohkare, josta "tuli suuri vuori, ja se täytti kaiken maan". Perinteinen selitys on, että kuvapatsaan osat kuvaavat maailman historian suurvaltoja ja suuri vuori tulevaa Messiaan valtakuntaa, joka tulemuksessaan murskaa ihmisvaltakuntien korskeuden.

Jesaja 2:2 ja Miika 4:1 kuvaavat, kuinka: "Aikojen lopussa on Herran temppelin vuori seisova vahvana, ylimmäisenä vuorista, kukkuloista korkeimpana, ja kaikki pakanakansat virtaavat sinne."

Em. Sakarja kuvaa, kuinka Jeesus astuu tulemuksessaan Öljymäelle ja edelleen 14:9, "Herra on oleva koko maan kuningas."

Ilmestyskirjan 11:15 mukaan taivaassa kuuluu suuri ääni, joka sanoo, "Maailman kuninkuus on tullut meidän Herrallemme..." Kuvaus jatkaa Herran hallitsevan aina ja iankaikkisesti.

Jesaja 11:9 (Hab.2:14) mainitsee mm. "Ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä pahaa eikä vahinkoa, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niin kuin vedet peittävät meren." Luvussa kuvataan messiaanisen ajan oloja ja sen alkua, jolloin "Herra vielä toisen kerran ojentaa kätensä hankkiakseen itselleen kansansa jäännöksen..." Seuraavat jakeet tähdentävät sen tarkoittavan Israelia ja juutalaisia.

Maininnat kaiken maan täyttävästä vuoresta ja merestä kuvaavat hyvin totaalista, ehdotonta, yksiselitteistä, kaiken kattavaa ja kerran vallassa olevaa asiantilaa.

Edelleen, Jes.65:20 "Ei siellä ole enää lasta, joka eläisi vain muutaman päivän, ei vanhusta, joka ei täyttäisi päiviensä määrää; sillä nuorin kuolee satavuotiaana, ja vasta satavuotiaana synnintekijä joutuu kiroukseen."

Nämä esimerkit kuvaavat tapahtumia maan päällä. On hyvin vaikea selittää ne historiassa tapahtuneiksi tai vertauskuvina. Taivaassahan ei kuolla eikä siellä ole syntiä eikä siten sen tekijöitäkään. Entä kuka päättää mistä mm. edellä mainitut kohdat olisivat yksiselitteisiä vertauskuvia? Ilmestyskirjan lukua 20 kannattaa myös lukea ajatuksella.

Jeesuksen yksi nimitys on Jes.9:6 "Rauhanruhtinas". Taivas on rauhan tyyssija ja vain maan päällä tarvitaan rauhanruhtinasta. Voimme sanoa, että Jeesus antaa sisäisen rauhan täällä maailmassa ja iankaikkisen rauhan taivaassa mutta Raamattu antaa tälle myös selvästi maallisen merkityksen. Esim. Sak.9:10 sanotaan: "Ja minä hävitän vaunut Efraimista ja hevoset Jerusalemista. Sodan jousi hävitetään, ja hän julistaa rauhan kansoille. Ja hänen hallituksensa ulottuu merestä mereen, Eufrat-virrasta hamaan maan ääriin."

Edelleen sanotaan, että Hän hallitsee "rautaisella valtikalla" (tämä toistetaan Ilmestyskirjassa kolme kertaa 2:27, 12:5, 19:15). Puhutaan siis hyvin kirjaimellisella tavalla kirjaimellisista asioista. Taivaassa rauhan tyyssijassa, ei tarvita tällaista hallintatapaa. Entä kuinka em. kohdat voidaan perustellusti liittää jo elettyyn historiaan tai vertauskuvallisiin selityksiin?

Raamatussa Jumalan valtakunta on aina ollut, on ja tulee aina olemaan. Tämä valtakunta käsittää koko maailmankaikkeuden, josta maa on yksi pienen pieni osanen. Nyt maailmanjärjestys on ihmisen syntiinlankeemuksen takia annettu saatanan haltuun. Jumalan sallimuksesta se on "tämän maailman ruhtinas" ja "tämän maailman jumala". Nykyistä maailmanjärjestystä (aatteet, filosofiat, eri uskonnot, ihmisen moninaiset halut/himot/toiveet ja niiden tyydyttäminen, jne...) Raamattu kuvaa kovin sanoin ja sanoo koko maailman olevan "pahan vallassa". Vaikka maailmanjärjestelmä on saatanan ja langenneen ihmisen valheellisuuden täyttämä, maa kuuluu edelleen Jumalan iankaikkiseen valtapiiriin. Jeesus puhdistaa sen tulemuksessaan. Tuhatvuotisen valtakunnan yksi tarkoitus - näin ymmärrän - on näyttää koko maailmankaikkeudelle se vastakkaisuus, joka on Jumalan tarkoituserien ja langenneen ihmisen sekä saatanan välillä.

Kristitty ei ole tässä maailmanjärjestyksessä omassa maassaan, Joh.17:14-18. Jeesus sanoi Joh.12:31, "että tämän maailman ruhtinas pitää heitettämän ulos". Paavali mainitsee Room.16:20: "...Jumala on pian musertava saatanan teidän jalkojenne alle." Tämä tapahtuu Kristuksen toisen tulemuksen yhteydessä. Ilm.12:10:"Ja minä kuulin suuren äänen taivaassa sanovan: 'Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta ja hänen Voideltunsa valta, sillä meidän veljimmme syyttäjä, joka yöt ja päivät syytti heitä meidän Jumalamme edessä, on heitetty ulos'." Rukoilkaamme Matteuksen mukaan: "... tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa ..."

Juhani Aitomaa